

Uchwała Nr 25.169.2017
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Warszawie
z dnia 19 grudnia 2017 roku

w sprawie: orzeczenia nieważności w części Uchwały Nr XXX/251/2017 Rady Gminy Stanisławów z dnia 9 listopada 2017 roku w sprawie stawek podatku od nieruchomości na rok 2018 i zwolnień w tym podatku

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 1875) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 561) –

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie, uchwala, co następuje:

§ 1

Orzeka o nieważności Uchwały Nr XXX/251/2017 Rady Gminy Stanisławów z dnia 9 listopada 2017 roku w sprawie stawek podatku od nieruchomości na rok 2018 i zwolnień w tym podatku w części § 2 ust. 2 w zakresie wyrazów „i budowle”, z powodu istotnego naruszenia prawa tj. art. 7 ust. 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1785 ze zm.).

§ 2

Na niniejszą uchwałę przysługuje Gminie Stanisławów prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Uzasadnienie

W dniu 21 listopada 2017 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie, została doręczona Uchwała Nr XXX/251/2017 Rady Gminy Stanisławów z dnia 9 listopada 2017 roku w sprawie stawek podatku od nieruchomości na rok 2018 i zwolnień w tym podatku. Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych ww. uchwała pozostaje w nadzorze regionalnych izb obrachunkowych.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie ustaliło i zważyło, co następuje.

Jako podstawę podjęcia ww. uchwały, Rada wskazała m. in. art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym i art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W § 2 w ust. 2 organ stanowiący Gminy Stanisławów postanowił: „Zwalnia się z podatku od nieruchomości: (...) grunty, budynki lub ich części **i budowle** wykorzystywane na cele

związane z działalnością ochrony przeciwpożarowej, zbiorowego zaopatrzenia mieszkańców w wodę, odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych.”

Zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej „*Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa*”. Uszczegółowienie tej regulacji dotyczącej stanowienia przepisów miejscowego prawa podatkowego przez organy stanowiące gmin wynika wprost z art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym. W myśl tego przepisu do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat. Organ stanowiący ma to jednak czynić w granicach określonych w ustawach.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stanowi, iż opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zatem ustawa wyłącza z opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowle lub ich części, które nie są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Granice dopuszczalności działania rady gminy w zakresie wprowadzania zwolnień w podatku od nieruchomości wyznacza art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym „*Rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 roku o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw*”.

Mając powyższe na uwadze, uchwała rady gminy nie może w tym zakresie wprowadzać zwolnienia z podatku od nieruchomości budowli nie związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, skoro ustawodawca wykluczył tego typu budowle z opodatkowania ww. podatkiem.

Należy zatem uznać, iż ww. regulacje uchwały organu stanowiącego Gminy Stanisławów pozostają w istotnej sprzeczności z przepisami prawa tj. z art. 7 ust. 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Kolegium Izby zauważa, iż przepisy prawa miejscowego, a takim jest niewątpliwie badana uchwała, powinny być sformułowane w sposób jasny i wyczerpujący, tak by adresaci prawa oraz organy stosując ich zapisy przy wydawaniu stosownych aktów administracyjnych (decyzji, zezwoleń, opinii) nie miały wątpliwości dotyczących interpretacji przepisów uchwały.

Mając powyższe na uwadze, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie orzekło jak w sentencji uchwały.

Przewodniczący

Wojciech Tarnowski